

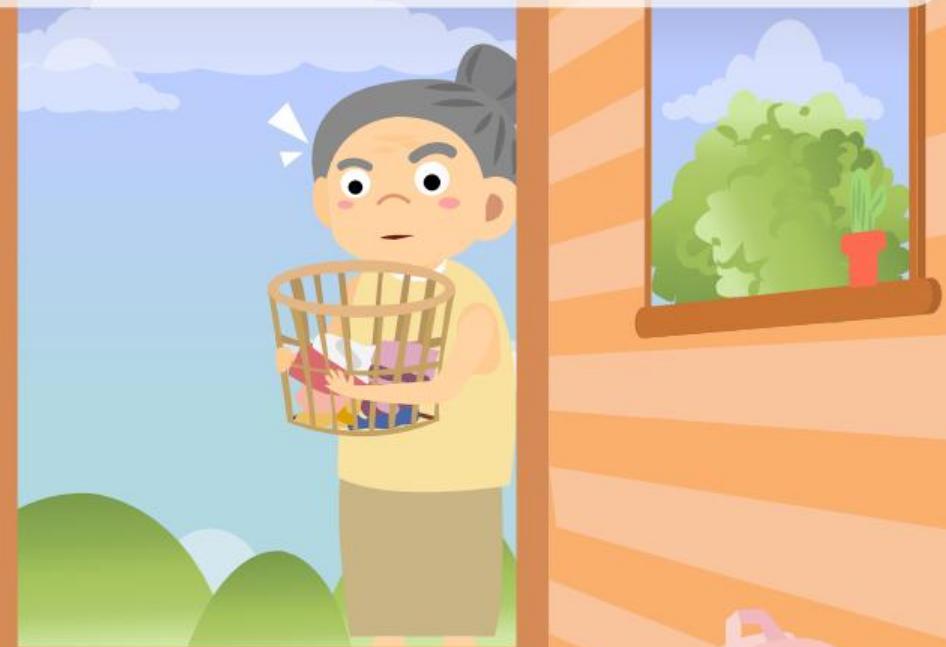
សង្គមរៀលុទៅការបង្ហាញ

ณ บ้านไม้แห่งหนึ่ง ของขวัญ สาวน้อยวัยประถม
ที่อาศัยอยู่กับคุณยายสองคน ของขวัญเป็นเด็กกำพร้า
ผู้แม่ของเธอได้ทิ้งเธอไว้ให้คุณยายเลี้ยงดูแต่ทารก

วันนี้หลังจากเลิกเรียนเขอแอบมาร้องไห้
สาเหตุก็มาจากที่เพื่อนล้อว่าเขอไม่มีพ่อแม่
เมื่อคุณยายเห็นจึงเดินเข้ามาปลอบขอนวัญ

ของขวัญเมื่อเห็นยายปลอบจิงตามออกไปว่า

" ยายจ้า ทำไมเพื่อนที่โรงเรียนถึงต้องล้อขวัญ
ว่าเกิดมาไม่มีพ่อแม่ด้วย "

เมื่อยายได้ฟังดังนั้นจึงตอบกลับไปว่า
“ โถ่ หวานຍາຍคนเรานะขวัญไม่สามารถเลือกเกิดได้
แต่เมื่อเกิดมาแล้ว ตัวเราคือผู้เลือกเราเลือกได้นะ
ว่าจะใช้ชีวิตให้มีความสุข
หรือเลือกที่จะจนอยู่กับความทุกข์ ”

เมื่อของขวัญได้ยินดังนั้นจึงถามกลับบ่ายไปว่า
" แล้วถ้าขวัญอยากมีความสุข
ขวัญต้องทำยังไงหรอคะ "

พยายามตอบ

" ขวัญก็แค่หงุดร้องไห้
ไม่เก็บคำพูดคนอื่นมาคิดให้เสียใจ
และขวัญก็แค่พัฒนาตัวเองให้ดีขึ้น
แค่นี้ขวัญก็มีความสุขแล้วละหลาง่าย "

ເນື່ອຂອງຂໍາມົງໄດ້ຢືນດັ່ງນີ້ນຈຶ່ງຫຍຸດຮ່ວງໄທ
ພຣ້ອມກັບສ່ວນກອດຄຸຄະຍາຍແລະຕິ່ງເປົາໝາຍໃຫ້ກັບຕ້ວເອງ

หลังจากวันนั้นผ่านไปสองวัน
ก็พัฒนาตัวเองมากขึ้น
ไม่ว่าจะเรื่องการเรียน

หรือเรื่องไม่เก็บคำพูดคนอื่นมาคิด

และ coy ทำงานช่วยคุณยายหาเงิน

เมื่อเวลาผ่านไปของวัยก็สามารถทำตามเป้าหมาย
ที่ตัวเองตั้งไว้ได้คือการเป็นหมอ เพื่อรักษาคน
ของขวัญภูมิใจในตัวเองที่สามารถทำตามเป้าหมายได้
และรักคุณยายมากที่เคยอยู่ข้างๆ ของขวัญมาตลอด

เรามีความสามารถเลือกเกิดได้ แต่เราเลือกที่จะเป็นไป

